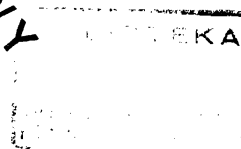

URZĄD PATENTOWY

B60b 1/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 15716.

Kl. 63 d 5.

Paweł Lohrke
(Chełmża, Polska).

Koło do wozu.

Zgłoszono 9 maja 1930 r.
Udzielono 22 lutego 1932 r.

Przedmiotem wynalazku jest koło do zwykle używanych wozów. Koło według niniejszego wynalazku posiada w porównaniu z używanymi zwykle kołami tę zaletę, że naciąganie go odbywa się zapomocą rozpiętego stożka, osadzonego w piaście, co może wykonać każdy człowiek bez uciekania się do pomocy fachowca: kołodzieja lub kowala. Dalszą zaletą koła tego typu jest to, że szprychy, dzwona i obręcz połączone są w jedną całość zapomocą końcówek (skówek), złożonych z dwóch części. Końcówki te obejmują górne końce szprych i wkładane są w obręcz, do których ściśle przylegają.

Na załączonym rysunku podano dla przykładu formę wykonania wynalazku. Na fig. 1 przedstawiony jest widok koła

zprzodu, przyczem pewne szczegóły wskazane są w przekroju; na fig. 2 — przekrój koła wzdłuż osi piasty; na fig. 3 — widok stożka, osadzonego w piaście, w perspektywie, a na fig. 4 — odmienna konstrukcja tulei w przekroju.

Koło według niniejszego wynalazku posiada szprychy *a* o zakończeniach stożkowatych, które pasują do dwudzielných końcówek (skówek) *b*, również kształtu stożkowatego. Końcówki te złożone są z dwóch części, aby, przy głębszem wciskaniu się końców szprych w końcówki, połowki te mogły rozstępować się nieco pomiędzy dzwonami. Zakończenie stożkowate szprych *a* nie sięga do dna końcówek *b*, jak to wskazane jest na fig. 1 i 2. Na dzwona *d* osadzone w końcówkach *b* na szprychach

u wbija się obręcz żelazną c, przyczem obręcz tę uprzednio sklepuje się nieco. Kołnierze b₁ końcówek b obejmują szprychy, dzwona i obręcz, łącząc te części w jedną całość bez użycia gwoździ lub śrub. Tak złożone koło umocowuje się na tokarce, wytacza się w środku piasty otwór stożkowaty oraz nacina w tym otworze gwint. Następnie w stożkowaty otwór piasty wkręca się stożek e, posiadający wzdłuż tworzącej wycięcie k. Przy wkręcaniu stożek wzdłuż wycięcia k się zaciska.

Nachylenie tworzącej stożka e odpowiada dokładnie nachyleniu tworzącej stożkowatego wydrążenia piasty. Tuleję f wbija się w otwór stożka e tak, żeby żebrem trójkątnym wchodziła w wycięcie k i była szczelnie osadzona. Po obu stronach tulei f osadzone są dwudzielne tarcze g, tworzące piastę, przymocowane do siebie śrubami.

Kołnierze h tarcz g posiadają od strony szprych żebra promieniowe i, których jest tyle, ile szprych. Te żebra i dopasowane są dokładnie do zagłębień u spodu szprych, w które wchodzi, i służą do prowadzenia i ustalenia położenia szprych.

Tuleję f zabezpiecza się od obrotu za pomocą klinów poprzecznych o w tarczach g po obu jej końcach.

Żebro n i rowek l zapobiegają samoczynnemu odkręcaniu się (zwalnianiu) stożka e.

Powierzchnia boczna tulei f, przedstawionej na fig. 4, posiada kształt kulisty, co ułatwia nastawianie jej. Żebro tulei posiada również kształt kulisty i dopasowane jest dokładnie do rowka l stożka e.

Zaletą opisanego koła do wozu w porównaniu z kołami znanych typów jest jego wielka prostota, przyczem do naciągania koła służy jedna jedyna część, t. j. rozcięty stożek e.

Zauważyć wreszcie należy, że części ko-

ła nie wymagają obróbki, z wyjątkiem stożka e i tulei f, która jest wiercona i musi być dokładnie dopasowana do stożka e.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Koło do wozu, znamienne tem, że jego szprychy (a) osadzone są w końcówkach (b), dwudzielnymi, pozwalających na wchodzenie zakończenia szprych głębiej między dzwona.

2. Koło według zastrz. 1, znamienne tem, że posiada pośrodku otwór stożkowy gwintowany, w który wkręcony jest stożek przecięty wzdłuż tworzącej, przyczem wycięcie to posiada przekrój trójkątny.

3. Koło według zastrz. 1—2, znamienne tem, że tuleja (f) posiada jedno trójkątne żebro podłużne (n).

4. Koło według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że tuleja (f) jest wciśnięta w stożek tak, iż jej żebro trójkątne wchodzi w wycięcie stożka.

5. Koło według zastrz. 1 — 4, znamienne tem, że piasta jest podzielona i składa się z dwóch tarcz (g).

6. Koło według zastrz. 1—5, znamienne tem, że kołnierze tarcz, tworzących piastę (g) posiadają po stronie wewnętrznej żebra radialne (i).

7. Koło według zastrz. 1 — 6, znamienne tem, że tuleja (f) zabezpieczona jest od obrotu w tarczach, tworzących piastę (g), na obu końcach za pomocą klinów poprzecznych (o).

8. Koło według zastrz. 4, znamienne tem, że powierzchnia boczna tulei (f) posiada pośrodku kształt kulisty.

9. Koło według zastrz. 8, znamienne tem, że żebro tulei (f) jest półkuliste.

Paweł Lohrke.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

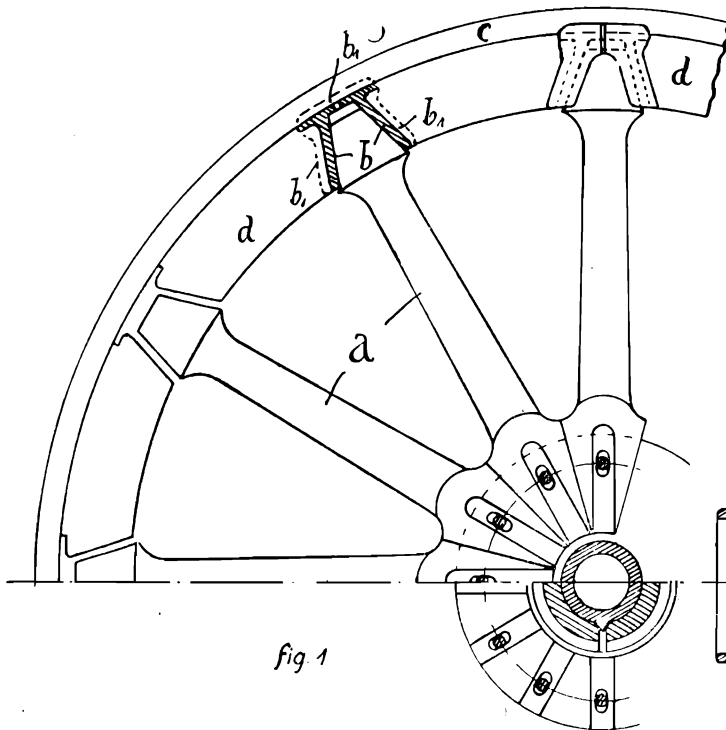

fig 1

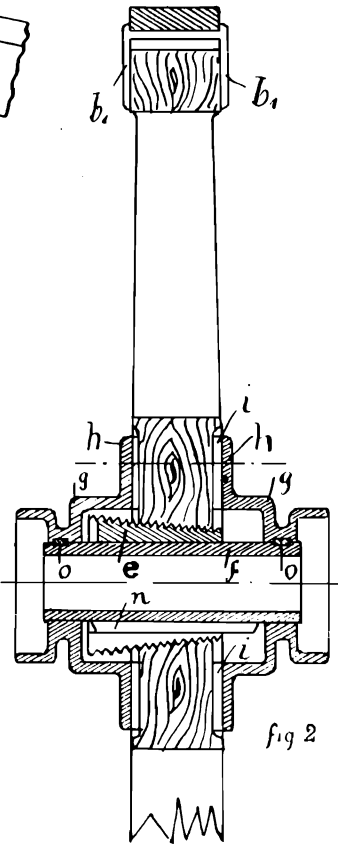

fig 2

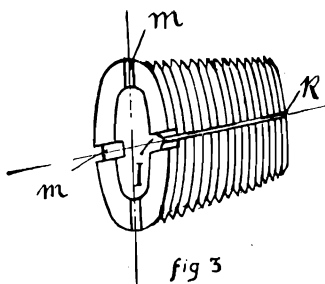

fig 3

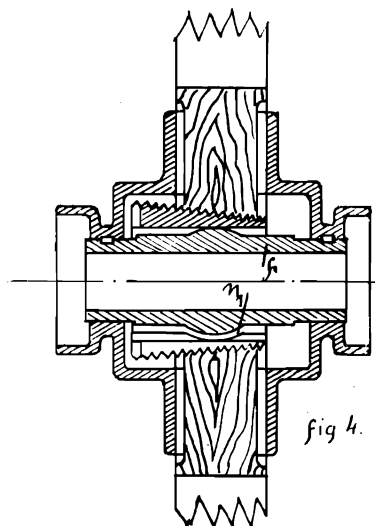

fig 4.